

3) Loven i sin Heelhed (See denne Tidende Nr. 55 S. 863—864 smhdt. med ovenstaaende Afstemning)

blev vedtaget med 25 Stemmer mod 10.

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Folkethinget det saaledes vedtagne Lovforslag.

Vi gaae dernæst over til den næste Sag, som staaer paa Dagsordenen, Forslag til Lov angaaende Vedtagelse af Psalmebøger eller Tillæg til Psalmebøger til Brug ved den offentlige Gudstjeneste. Det er til anden Behandling, denne Sag foretages. I Overensstemmelse med den ærede Ordfører finder jeg det ikke nødvendigt, at dele Behandlingen i Afsnit.

Af Udvalget i denne Sag (Ordsted. N. Sørensens, Schouw, Kierregaard og Adler) var afgivet nedenstaaende Betænkning:

Forsaaarvidt som det foreliggende Forslag gaaer ud paa at hævde og at ordne den Frihed, der er Menneskets naturlige baade Trang og Ret i alle aandelige og navnlig religiøse Anliggender, ved Bestemmelser, der angaae et enkelt Forhold, som hører under disses Omraade, kan en saadan Hensigt, ganske i Almindelighed betragtet, uden Tvivl regne paa det høitærede Ethings Bisfald, ligesom den har Udvalgets. Derimod har det ikke kunnet undgaae Underrettedes Opmærksomhed, at der reise sig adskillige Betæneligheder imod, i det mindste for Tiden, at lade dette almindelige Bisfald komme nærværende Forslag i Særdeleshed til Gode.

Medens derfor samtlige Udvalgets Medlemmer ere enige om, at en Menighed i Forening med Præsten under visse Betingelser bør have Ret til, saavel at antage en anden Psalmebog end den, der hidtil er benyttet i Menigheden, som at vedtage en Psalmeafsamling som Tillæg til Psalmebogen, — saa er der dog imellem dem en Meningsulighed med Hensyn til Maaden, hvorpaa dette meest hensigtsvarende kan opnaaes. Et Mindretal mener, at dette bedst skeer ved at foranledige en Lov desangaaende givet, Fleertallet derimod antager, at for Tiden og indtil Danmark har faaet den i Grundloven bebudede Kirkeforfatning, dette Anliggende bedst afgjøres af den administrative Bei, fordi man ved at give en Lov for dette enkelte kir-

kelige Anliggende maa foregribe adskillige Be-

stemmelser, der angaae Kirkevesenet i det Hele, saasom, hvilke af den enkelte Menigheds Medlemmer der skulle være stemmeberettigede, hvorledes Retsforholdet skal være mellem Menigheden og Præsten, saavel som mellem den enkelte Menighed og hele Folketirken, og hvorledes de kirkelige Spørgsmaal, som ikke kunne overlades den enkelte Menighed, skulle finde deres Afgjørelse, — og man saaledes let vilde komme til Lovbestemmelser for det enkelte Anliggende, der siden maatte forandres. Naar her er Tale om den administrative Bei, menes dog ingenlunde Bevillingsveien, saaledes at Opfyldelsen af Menighedens Ønske, om at maatte vedtage et Tillæg til Psalmebogen til Brug ved den offentlige Gudstjeneste, skulle være afhængig af Autoriteternes Anskuelse om et saadant Tillægs Værd og Hensigtsmæssigheden af sammes Indførelse; men det forudsættes, at Foreningen om en saadan Forandring i den tidligere Tilstand uden videre vilde blive stadfæstet, naar Tillæget ikke indeholdt Noget, der stred mod Lærebegrebet i Folkekirken, eller i Henseende til Indklædning og Form ikke kunde bestaae med Gudstjenestens Værdighed. Fleertallet troer dernæst, at man bør indskrænke sig til en saadan Afgjørelsesmaade i Henseende til Psalme Tillæg, da der for Tiden rimeligvis meget sjældent vil opstaae Spørgsmaal om Forandring af selve Psalmebogen, og da det Gode, der attraaes, nemlig at kunne benytte de bedste Psalmer i vor Litteratur, lettest vil kunne opnaaes ved Tillæg, ja denne Fremgangsmaade vel endog, som Forberedelse til en ny almindelig tidsvarende Psalmebogs Indførelse, maa synes at have Fortrin fremfor Antagelsen af en af de ældre.

Fleertallet af Udvalget ønsker derfor, at Cultusministeren vilde yttre:

Om Cultusministeren anseer sig bemyndiget og er villig til, at forelægge H. S. Majestæt Kongen til allernaadigst Stadfæstelse Foreninger, hvorved en Præst og idetmindste $\frac{2}{3}$ af hans Menigheds Husfædre vedtage ved den offentlige Gudstjeneste at benytte en hvilken som helst mindre Samling af Psalmer som Tillæg til Psalmebogen, forudsat at den Intet indeholder, som er i Strid med Folkekirkenes Læreb-